

SUCKEN

Nr. 1, 2009

För, av och om Sveriges Unga Katoliker

Tryggare kan
ingen vara?

SUCKEN

Sucken är en medlemstidskrift för Riksförbundet Sveriges Unga Katoliker (SUK). Alla registrerade medlemmar över 13 år får Sucken fyra ggr/år.

Suckens material produceras främst av unga katoliker för unga katoliker. Sucken bör inte ses som den Katolska Kyrkans officiella trycksak.

Kontakt: sucken@suk.se

Redaktör & layout:
Kristoffer Mauritzson
08 – 642 38 19

Redaktionsgrupp:
Gustav Ahlman, Japan
Sara Al-Basri, Stockholm
Heba Faraj, Gävle,
Belita Toppo, Stockholm
Br. Johan Lindén OP, Lund
P. Mariusz Chamarczuk SDB,
Stockholm

ISSN 0346–1998

Ansvarig utgivare:
Sara Lann
Tryck: Exakta, Hässleholm

Sveriges Unga Katoliker
Box 4007
102 61 Stockholm

Besöksadress:
Skånegatan 65, Stockholm

Tel: 08 – 641 78 15
Fax: 08 – 556 017 74

www.suk.se

BESVIKELSE OCH HOPP

Kyrkan är byggd på en stabil grund.

Alla helgon har ett förflutet, alla syndare en framtid. I böcker om Kyrkans historia finns brokiga exempel på både och: lågvattenmärken som korståg, korruption, svek, skandaler där påvar, biskopar, präster och lekmän missbrukat sin ställning. Med andra ord *synd*. Och så finns motsatsen: människor som haft Jesu Bergspredikan som livsprogram och utträttat storverk utan att tänka på sig själva; till exempel startat skolor för barn, hem för sjuka och döende, fattiga och hemlösa.

När vi är barn idealiserar vi våra föräldrar. Mamma och pappa är ”störst, bäst och vackrast”. Så småningom upptäcker man föräldrarnas ofullkomligheter. Då kan vår kärlek slå rot i verkligheten, i realism och hopp, istället för i en idealiserad och naiv syn på föräldrarna som supermänniskor.

Vi har ofta svårt att hitta den rätta balansen mellan hopp och förtvivlan, idealisering och generalisering i synen på oss själva, andra människor och Kyrkan. Det är så enkelt att förminska och generalisera människor vi träffar till vad de säger eller gör. Bara för att de italienska ungdomarna i Köln eller de holländska i Sydney var så eller så, behöver inte alla italienare eller holländare vara likadana.

Lyckligtvis är vi mycket mer än det vi säger eller gör vid ett visst tillfälle. Samma sak gäller självklart Kyrkan: bara för att en stiftsungsdomspräst eller kyrkoherde är grinig så innebär det inte att alla präster alltid är sådana. Skämt åsido, jag kommer ofta i kontakt med människor som är upprörda och besvikna på Kyrkan eller någon av dess medlemmar. Reaktionerna

är oftast berättigade gentemot individen, men inte gentemot Kyrkan.

Kyrkan får inte reduceras till dess synliga medlemmar, och särskilt inte till bristfälliga representanter

som vi kanske träffat eller läst om i pressen. Bilden av Kyrkan som vår Moder tycker jag är talande. Hon är en god moder som förmanar och undervisar oss, ibland på ett rätt strängt sätt, men som samtidigt är kärleksfull och barmhärtig och vill oss väl.

Kyrkan är större än det vi kan uppfatta med våra sinnen. Hon är så mycket mer än en institution som grundades år 0 och som får ett slut år X. Även om hon kan verka bräcklig, till och med fallfärdig, så är hon helig och stabil eftersom grunden som hon är byggd på är Jesus Kristus själv.

Det finns därför ingen orsak att vara rädd. Vi behöver inte vända Kyrkan ryggen om vi blir besvikna på någon av Kyrkans medlemmar. Istället får vi stanna upp och konstatera att vi alla behöver bli bättre, mer klarsynta men samtidigt mer hoppfulla när det gäller oss själva och andra; mer lyhörda för vad Kyrkan verkligen säger, och sist men inte minst: mer heliga. Ge inte upp tron, hoppet och kärleken! ✿

Fr. Johan Lindén OP
Stiftsungsdomspräst

I DETTA NUMMER

- 4 – 5 Klippt & skuret
- 6 – 7 Arg och stolt
- 8 – 9 Skolan, en mardröm
- 10..... Jesus!
- 11..... Kärlekens svåra val
- 12 – 13 Idolaffisch
- 14 – 15 Läger, film och evenemang
- 16 – 17 Padre Pio
- 18 – 19 Gamla Unga Katoliker
- 20 – 21 På gång
- 22..... En svensk i Japan
- 23..... Roliga historier

I detta nummer av Sucken ställer vi frågan: Hur skall vi förhålla oss till de negativa saker som vi ser, hör om och upplever i Kyrkans gemenskap? Målet är inte att kritisera Kyrkan eller enskilda kristna, utan att peka på allvaret i frågan och visa på hoppet som vi har i Kristus. Håll till godo!

Kristoffer Mauritzson
Redaktör

Kyrkan är helig, samtidigt som hon bär syndare i sitt sköte, eftersom hon själv bara har nådens liv att erbjuda: det är genom att leva hennes liv som hennes medlemmar helgas; det är genom att dra sig undan hennes liv som de faller i synd, och synden skymmer glansen från hennes helighet. Därför lider hon och gör bot för sina fel; hon kan hela sina barn från dessa fel genom Kristi blod och den helige Andes gåva.

Paulus VI, Credo (ur katekesen)

Bra budskap på bussen

Bussreklamer med antireligiösa budskap dykte upp både i USA och i Storbritannien i slutet av 2008. Bakom budskapen låg humanistiska organisationer som ville övertyga om att "Gud finns förmodligen inte – så sluta oroa dig och njut av livet!" (Säg det till ett barn som håller att på att dö av svält i ett flyktingläger någonstans i världen!)

Budskapet var denna gång: "Varför tro på Gud? För att jag har skapat dig och älskar dig!" JoEllens aktion fick en hel del uppmärksamhet i media. Ett utmärkt exempel på att vi alltid kan göra något bra, istället för att sitta och tycka synd om oss själva.

www.ibelievetoos.org

"Viol och citrus"

Vem vill inte dofta som en påve? För endast \$25.95 kan du sprida en väldoft som den helige fadern Pius IX (1792 – 1878) själv blandade ihop. I alla fall om man får tro företaget Excelsis i Kalifornien, som marknadsför rakvattnet "The Pope's Cologne".

Företaget beskriver rakvattnet som en aristokratisk doft, "med en förvånande fräschör och drag av viol och citrus". Vidare sägs att receptet erhållits från ättlingar till det påvliga gardets befälhavare, general Charles Charette. Vad väntar du på? Gör din beställning idag, på:

www.thepopescologne.com

**"JAG GILLAR ER KRISTUS.
MEN JAG OGILLAR ERA KRISTNA.
DE ÄR SÅ OLIKA KRISTUS."**

**Mahatma Gandhi,
världskänd hindu**

Tillbaka med Guds hjälp

Filmstjärnan Mickey Rourke har gjort en bejublad comeback i filmen "The Wrestler" efter många tunga år utanför rampljuset. Våldigt få har dock fått höra berättelsen om Rourkes väg tillbaka.

1994 hade Rourke nått botten. När hans heroinberoende hustru blev våldtagen, gick Mickey ut på New Yorks gator för att skjuta gärningsmannen och sedan sig själv. På vägen kände han sig dragen till Heliga Korsets katolska kyrka i närheten av Times Square. Han gick in, satte sig i en bänk och bröt ihop.

Fader Pete Colapietro fick Rourke att lämna över pistolen och förklarade att hans liv kunde få en annan riktning igen. Sedan dess har vänskapen växt och fördjupats mellan de båda.

Fader Pete försäkrar att Mickey Rourke är "en trons man", något som stjärnan inte har dolt i intervjuer de senaste åren. I en brittisk skvallertidning sade han 2005:

"Jag är inte världens heligaste kille, men jag har en stark tro. Om det inte vore för min katolska tro hade jag blåst skallen av mig. Jag brukade be till Gud: 'snälla, kan du inte ge mig lite ljus?' Fader Pete fick mig på rätt spår igen."

www.catholicnewsagency.com

Gör bot!

Så här i fastetid bjuder vi på några populära botgöringstips från medeltid och tidig renessans. (De flesta är knyckta från envoymagazine.com)

10. *Stå barfota i snön några timmar*
9. *Skunkhårsskjorta*
8. *Rengöra klostermurarna med tandborste.*
7. *Missicnera bland Morerna.*
6. *Tugga aluminiumfolie*
5. *Leverera påvliga bannlysningar till Martin Luther*
4. *Skriva av hela Bibeln för hand*
3. *Slicka på getingar*
2. *Vad som helst med en myrstack*
1. *Ågera linjedemare vid ternerspel*

Tongivande präst

Allt fler präster verkar vilja satsa på en sängkarriär. Efter de irländska "The Priests" kommer nu Kinesiske fader Dominic Zan Yigian med skivan Zanzhu Song'en (Prisa Herren och sjung Hans lov) – en karaokeskiva som bl a innehåller spåret Zhujiao, Ninhao (Hej Biskop!). Sången är skriven som en hyllning och uppmuntran till biskop Joseph Wu Qinqing som sitter i husarrest sedan 2007.

Kina är ett av de länder där kristna lider förföljelse för sin tro. Detta tvingar många kristna att samlas i den "underjordiska kyrkan". Biskop Joseph Wu biskopsvigdes i hemlighet 2007 med påvens godkännande, vilket alltså retade regeringen. En strof ur biskopens låt speglar situationen för de kristna:

*Frustration skärper din förmåga
Törnen prövar din uthållighet
Må du möta svårigheter med järnvilja
Och leda de trogna till Herrens måltid*

Frågan är nu vem som blir Sveriges förste präst i melodifestivalen?

www.ucanews.com

Arg och stolt

Diakon Björn Håkonsson håller i stiftets utbildning för förebyggande av sexuella övergrepp. Hans tro på Kyrkan har inte rubbats av de tragiska pedofilskandalerna.

Om det finns något varje svensk känner till om Katolska Kyrkan, så är det "pedofilskandalerna" som skakat kyrkan under 90- och 2000-talet.

Under bara några år uppdagades hundratals fall av övergrepp på barn och ungdomar i USA. Övergrepp som begåtts av präster – män i den känsligaste av alla roller. "Pedofilpräst" har blivit ett vanligt ord, och många har tappat förtroendet för Kyrkan och dess herdar.

Katolska Kyrkan i USA har drabbats hårt av skandalen – inte minst ekonomiskt. Miljardbelopp har betalats ut i skadestånd och behandlingsavgifter – belopp som har tvingat flera amerikanska stift att sälja stora delar av sina egendomar och till och med avveckla ett flertal församlingar.

Alla ska utbildas

Sedan 2004 har Katolska Kyrkan i Sverige arbetat aktivt för att förebygga sexuella övergrepp. En handlingsplan finns, och alla med uppdrag i Kyrkan skall utbildas

i hur övergrepp förebyggs, samt hur miss-tänkta fall skall hanteras. Sankta Maria Folkhögskola i Malmö ansvarar för utbildningarna, som hålls av Björn Håkonsson, diakon och legitimerad psykolog.

Diakon Björn har också skrivit häftet "Det får inte hända igen". Där sammanfattar han resultaten av en stor utredning som det amerikanska John Jay-institutet gjort på Kyrkans uppdrag, av samtliga anmälningar och hur de hanterats. Efter denna djupdykning i synd och lidande känner Björn både vrede och stolthet.

– Jag är arg för att förövarna har skadat så många genom att missbruka folks förtroende, och jag är stolt för att Kyrkan har tagit sitt ansvar på ett föredömligt sätt.

Björn menar att övergrepp mot unga är ett allmänt samhälleligt problem, och alltså inte är något typiskt för Katolska Kyrkan. Men den plötsliga tillströmningen av anmälningar och den följande uppmärksamheten har gjort att Kyrkan

kunnat ta tag i problemet på ett sätt som ingen annan institution gjort.

– Vi har kunnat rensa ut ordentligt, men hur går det för de andra religiösa samfundet, för skolorna och polisen? säger han.

Fyra procent

Enligt John Jay-rapporten fanns det anklagelser mot 4 392 personer – fyra procent av alla amerikanska präster mellan åren 1950 och 2002. Naturligtvis borde ingen enda av Kyrkans präster vara sexualförbrytare, men enligt diakon Björn verkar det som att siffran gäller för män i allmänhet. Det är alltså möjligt att omkring fyra procent av alla män utnyttjar barn eller ungdomar på något sätt!

En tredjedel av de amerikanska anmälningarna kom in före 1993, och en tredjedel mellan 1993 och 2001. År 2002 kom den sista tredjedelen. En plötslig tillströmning på grund av ökad uppmärksamhet och uppmuntran från lobbygrupper. Möjligheten till stora skadestånd kan

också ha spelat in, vilket ökar risken för falska anklagelser. Ingen vet hur stor del av anmälningarna som är sanningsenliga, men det står klart att det är oroväckande många.

Inget entydigt mönster

Hur blev det så här? Hur blev dessa män präster och förövare? Experter är eniga om att det inte går att hitta något entydigt gemensamt mönster bland män som utnyttjar barn. De kommer från alla sociala grupper, är gifta eller ogifta (det finns inga belägg för att celibatet i sig skulle vara avgörande) och uppvisar ofta inga andra allvarliga beteendestörningar. Det finns dock några bidragande faktorer som brukar nämnas:

1. Ökad sexualisering av samhället.

Kurvan av övergrepp i Kyrkan liknar den i samhället i övrigt. Västvärldens attityd till sex och sexualitet vändes upp och ner under 60- och 70-talen, vilket medförde stor förvirring även i Kyrkan, och öppnade dörrar för olika avvikande och ibland kriminella beteenden.

2. Kyrkans tillstånd. 75 % av de påstådda övergreppen skall ha ägt rum mellan 1960 och 1984, då Kyrkan genomgick stora förändringar, samt upplevde en brist på prästkallelser. Det verkar som att vissa stift varit mindre noggranna i urvalet till prästkandidater, samt att man slarvat med förberedelserna för ett liv i celibat.

Antalet anmälningar under perioden (1950 – 2002) varierar stort mellan stiftet, från 0 till 165. Vissa stift och ordnar verkar alltså ha haft bättre ordning än andra.

3. Biskoparnas agerande. Många biskopar verkar ha haft svårt att se problemet i vitögat och ta itu med det på ett lämpligt sätt. Många förlitade sig på sin tids psykologiska expertis, som gjorde fruktlösa försök att "bota" förövarna. Så kunde vissa fortsätta med övergreppen, ofta efter att ha flyttats till en annan församling.

Det kan ha funnits en kultur där biskopar varit överbeskyddande för att inte riskera

Vi måste få vår tro från evangelierna.

att bli av med präster, eller svärta ner någons rykte. Men de flesta övergrepp har man inte känt till när de skedde, eftersom nästan alla anmälningar kommit in långt senare.

Inte skakad

Hur skall man som katolik förhålla sig till allt detta? Kan man tro och älska en kyr-

ka där sådant här förekommer? Diakon Björn förklarar att hans tilltro till Kyrkan inte har skakats – tvärtom är han som sagt övertygad om att Kyrkan har tagit ansvar och agerat på ett föredömligt sätt.

– Katolska Kyrkan i USA är idag kanske den tryggaste gemenskapen i världen för barn och ungdomar. Antalet anmälningar ökade något under 2008, men det är nästan uteslutande gamla övergrepp som påstås ha ägt rum på 1970-talet, påpekar Björn.

Han poängterar också att man som kristen måste bygga sin tro på en säker grund:

– Det räcker inte att titta på folk i vår omgivning, våra föräldrar eller ens våra präster; vi måste få vår tro från evangelierna, där vi kan läsa vad Jesus själv sagt om sin kyrka.

Björn nämner Jesu liknelse om ogräset som växer upp tillsammans med grödorna på Guds åker (se nästa uppslag). Jesus förutsåg att det skulle finnas oönskade element mitt i hans kyrkas gemenskap. Men han förklarade också vilken dom som väntar:

– Det kommer inte att bli roligt för ogräset, konstaterar Björn. ❀

Text & bild: Kristoffer M

Ur stiftets handlingsplan mot sexuella övergrepp:

Stiftet har en arbetsgrupp, som skall agera omedelbart då anklagelse eller misstankar mot någon framförs. I gruppen finns en kvinnlig kontaktperson. Det finns även stödpersoner i stiftet för eventuella utsatta och berörda.

Alla sexuella övergrepp skall anmälas till polis och sociala myndigheter, samt rapporteras till generalvikarien eller den kvinnliga kontaktpersonen.

Den som får kännedom om övergrepp vid samtal skall anmäla, och inte ge löfte om tystnad. Detta gäller ej vid bikt, men prästen skall anmoda den utsatte att anmäla övergreppet.

Stiftet skall erbjuda stöd och hjälp till ev. utsatta och berörda, samt informera de indirekt berörda (t ex församling, ungdomsgrupp).

En vuxen skall aldrig, så långt det är möjligt, lämnas ensam med ett barn eller ungdom. Den som arbetar med barn och ungdom skall heller aldrig träffa ett enskilt barn för att bygga upp en relation vid sidan om verksamheten.

Telefonnummer till generalvikarien och den kvinnliga kontaktpersonen, till kyrkoherden och till BRIS skall sättas upp väl synliga i kyrkolokalerna.

OBS! Håll utkik efter vårens SUK-utbildningar mot sexuella övergrepp! Info kommer bl a på www.suk.se!

Skolan - en mardröm

Anna (fingerat namn) gick i katolsk grundskola under 80- och 90-talet. Hon fick stå ut med daglig mobbing, saknade stöd från vuxna och mötte en skev bild av den kristna tron och omvärlden. Räddningen kom först när hon började på ett "vanligt" gymnasium.

Anna är en av många som blivit mobbade under skoltiden. De positiva minnena från hennes tid i katolsk skola är få jämfört med de många negativa och sårande erfarenheterna.

Vi var många som blev både fysiskt och psykiskt mobbade i skolan. Framför allt tjejerna i min klass frös ut och hånade mig varje dag tills vi gick ut nian.

Jag minns hur mina bästisar helt plötsligt bestämde sig för att bli mina ovänner. Det var då mitt helvete bröt ut på riktigt. De pratade inte med mig och fick alla andra att ogilla mig utan anledning.

Ingen lyssnade

Mobbing förekommer på de flesta skolor. Problemet med Annas skola var att det inte fanns någon vuxen som lyssnade på henne och de andra barnen som for illa. Skolan hade ingen kurator, och nunnorna på skolan verkade inte vilja erkänna vad som försiggick.

Systrarna tyckte det var så fint i vår skola och trodde aldrig på barnen som sa att de blev mobbade. De menade att det inte var sant. Det är något jag är så arg för, och jag har än idag svårt att smälta det, för det satte så otroligt djupa spår i mig.

När ingen lyssnar på en och tar en på allvar, vad ska man som litet barn göra då? Det

tog många år för mig att hitta mig själv och våga tro på att jag har ett värde.

De få gånger någon lärare talade med mobbarna kunde de vara snälla någon dag efteråt, men sedan blev mobbningen bara värre. Inte ens den syster som i Annas ögon var skolans solstråle kunde göra något för att hejda trakasserierna.

Kamraterna hejade på

Det förekom också våldsamma slagsmål och misshandel på skolan. Anna berättar

Vad gör egentligen en skola katolsk? (Människorna på bilden har inget med texten att göra).

om hur en av pojkarna nästan stryptes ihjäl, medan kamraterna hejade på. Hon sprang till en av systrarna och berättade, men ingen gjorde något.

Jag glömmmer aldrig hur han såg ut när han kom in i klassrummet. Man kände knappt igen ansiktet för syrebristen, halsen var svulLEN och han kunde knappt andas. Han kunde ha dött, men ingen reagerade!

Det var inte bara barnen som sårade varandra. Det fanns även lärare som tryckte ner elever som inte riktigt hängde med i undervisningen. Anna minns särskilt en syster som verkade njuta av att sätta dit elever som svarat fel på frågor. Hon minns också en "värstingtjejs" kommentar:

"Alltså, det finns ingen kärlek i henne", sa hon, och jag tänkte "oj, om hon säger så, då måste det vara illa!"

Anna minns också en präst som höll i religionsundervisningen. Det var inte konstigt att många av klasskompisarna tappade tron, menar hon.

Han lärde oss att räkna synder, och använde en skrämselfaktik som inte förmedlade något av trons glädje.

Stämningen bland de anställda verkade inte heller vara den bästa. Det förekom ständiga bråk och slitningar mellan led-

ning och personal, ibland mitt framför elevernas ögon i korridorerna.

Ingen plats för kärlek

För Anna var skolan katolsk bara till namnet. Visst fanns det kapell, nunnor och regelbundna mässor, men kärlek och vänskap hade ingen plats där. Tillvaron kännetecknades av isolering, och eleverna kände sig väldigt bortkopplad från världen runtomkring.

Denna isolering från omvärlden ledde till att många efter hand tappade sin tro. Eleverna fick en ohållbar bild av världen, där det enda som räknades var felfria katoliker, och allt som föll utanför ramen stämplades som synd.

Först i åttan fick vi veta att katoliker också kallas för kristna! Jag minns att vi alla fick en aba-upplevelse på den religionslektionen. Det kom nästan som en chock, för vi trodde att de kristna tillhörde en annan religion, berättar Anna.

Många av lärarna och nunnorna verkade inte förstå hur barn och ungdomar hade det i samhället i övrigt. Det var svårt att få svar på frågor rörande tron och kroppen, sånt som blev särskilt viktigt under högstadietiden.

Personalen och många av elevernas föräldrar ansåg att det var fint att gå i en privat katolsk skola, men man lyckades inte hjälpa barnen att växa i tro och kärlek, samt att kämpa mot mobbning, för rättvisa.

Befrielse

Efter nio år av psykisk tortyr var det dags att lämna den katolska skolan och börja gymnasiet. För Anna blev det en stor befrielse.

Gymnasiet var mitt livs största förändring, jag började leva igen, jag vaknade ur min mardröm och trodde knappt det var sant! Folk såg mig för den jag var, jag var omtyckt för första gången av mina skolkamrater och av lärare.

Gymnasiet blev den verkliga "katolska" skolan för mig, medan grundskolan varit som en vanlig jobbig skola. Det var liksom ombytta roller.

Men Annas självkänsla var fortfarande söndertrasad. Hon trodde att hon skulle svimma varje gång det var dags att tala inför klassen. Hon vågade inte ens räkka upp handen. I tredje ring tog hon äntligen mod till sig och gick till skolans kurator med allt som tyngde henne.

Jag kom in till henne och började böla som ett litet barn. Vilken befrielse det var! Jag fortsatte gå till henne och är evigt tacksam för hur hon hjälpte mig bara genom att lyssna! I efterhand har jag förstått att mobbarna oftast har stora problem med sig själv, och att det främst kommer hemifrån. Att mobbas blir ett sätt för dem att avreagera sig. De riktar in sig på de snälla och försynta barnen, som är lätta byten.

Hon vet att det finns andra som har positiva erfarenheter från katolska skolor världen över, men hennes egen grundskoletid har gett men för livet, både gällande självkänslan och tilliten till andra. Men till skillnad från många klasskamrater har Anna kunnat bevara sin tro.

Jag har min mor att tacka för den starka tro och uthållighet hon lärde mig. Jag förstod tidigt att Gud vill att vi ska älska varandra och ta hand om varandra, inte göra varandra illa. Jag förstod att allt inte stod rätt till på vår skola. Det hade ingenting med Gud att göra. Jag kunde gå vidare och fortsätta lita på Guds kärlek, som är starkare än allt annat. ✿

**Text: Heba Faraj
& Kristoffer Mauritzson**

Vad kan vi göra?

Den som utsätts för mobbning känner ofta att det är hans eller hennes eget fel. Det är det inte! Ingen skall behöva känna skuld och skam för att andra beter sig illa. Det är viktigt att inte vara tyst och se på när någon mobbas. Våga ifrågasätta mobbarna, och kom ihåg att de själva ofta drivs av osäkerhet och rädsla.

Om du själv är utsatt – tala med någon! Du är inte ensam. Sök upp någon vuxen som du kan lite på. Det finns flera telefonnummer dit man kan ringa för att få stöd och hjälp:

Respekt (katolsk stödorganisation):
tel: 020 – 462 662, sms: 073 – 079 27 24
BRIS tel: 0200 – 230 230

JESUS!

Hur kan det förekomma så ondskefulla saker i din kyrka – som mobbning, maktmissbruk, övergrepp och sånt?

Tänk er en trogen och klok förvaltare som av sin herre blir satt att ha hand om tjänstefolket och dela ut maten åt dem i rätt tid. Salig den tjänaren, när hans herre kommer och finner att han gör vad han skall. Sannerligen, han skall låta honom ta hand om allt han äger.

Men om den tjänaren tänker: "Det dröjer innan min herre kommer", och så börjar slå tjänstefolket och äta och dricka sig full, då skall hans herre komma en dag när han inte väntar honom och vid en tid som han inte vet om och hugga ner honom och låta honom dela lott med de trolösa.

Luk 12:43-46

De som har fått ansvar för Kyrkan – präster, biskopar och andra – måste sköta sin uppgift på allvar. De kommer nämligen att få svara för vad de gjort.

Med himmelriket är det också som när man lägger ut ett nät i sjön och får fisk av alla slag i det. När det är fullt drar man upp det på stranden och sätter sig ner och samlar den goda fisken i korgar och kastar bort den dåliga.

Så skall det bli vid världens slut. Änglarna skall gå ut och skilja de onda från de rättfärdiga och kasta dem i den brinnande ugnen. Där skall man gråta och skära tänder.

Matt 13:47-50

Kyrkan samlar människor av olika slag. Alla finns i "nätet", men alla kommer inte att behållas vid den sista domen.

De rättfärdiga är de som tar emot Guds nåd och lever efter den. De onda är de som avvisar Guds nåd för att gå sin egen väg, även om de kallar sig kristna.

Med himmelriket är det som när en man hade satt god säd i sin åker.

Medan alla låg och sov kom hans fiende och sädde ogräs mitt bland vetet och gick sedan sin väg. När säden växte upp och gick i ax visade sig också ogräset. Då gick tjänarna till sin herre och sade: Herre, var det inte god säd du sådde i din åker? Varifrån kommer då ogräset? Han svarade: Det är en fiende som har varit framme. Tjänarna frågade: Skall vi alltså gå och rensa bort ogräset?

Nej, svarade han, då kan ni rycka upp vetet samtidigt som ni rensar bort ogräset. Låt båda växa tills det är dags att skörda. När skördetiden kommer skall jag säga till dem som skall skörda: Rensa först bort ogräset och bind ihop det i knippen att eldas upp. Men vetet skall ni samla i min lada.

Matt 13:25-31

Det onda växer mitt ibland det goda. Försöker man rensa ut varje ond rot, riskerar man att göra sig av med de goda också (detta har hänt många gånger i Kyrkans historia).

Vad ni har gjort mot någon av dessa små, det har ni gjort mot mig.

Kärlekens svåra val

Stiftsundomssyster Basma berättar om en förälskelse som prövade och stärkte hennes kallelse som nunna.

När jag var 27 var jag redan nunna, men hade ännu inte avlagt mina eviga löften. Då upplevde jag min första riktiga kärlek till en kille och jag blev osäker på om jag hade valt rätt väg i livet.

Vi var båda kära i varandra, men ingen vågade säga det till den andre eftersom jag var nunna. Det var känsligt. Han var en mycket troende människa och insåg själv problemet.

En dag kom han och bad mig om att prata med en tjej som hans familj hade valt ut till honom (detta är vanligt i mellanöstern, att familjen väljer ut någon åt en som man ska gifta sig med). Han visste då inte att jag var kär i honom. Hela natten bad jag om att denna tjej skulle säga nej. Det jag inte visste var att han också bad om detta.

Mycket riktigt sa denna tjej nej och när jag berättade det för denna kille blev han lättad. Jag frågade honom varför. Han svarade att han inte älskade henne och det var då han berättade för mig att han var kär i mig och jag sa detsamma till honom. Vi bestämde oss för att tänka på saken.

Efter en månad kom han och berättade att han inte kunde ta ifrån mig mitt kall. Han märkte att Gud ville att jag skulle bli

"Som nunna får jag inga 'egna' barn, men jag brukar tänka på alla barn som om de vore mina", säger Sr. Basma

nunna. Jag hade svårt att glömma honom. Jag bad mycket och Gud hjälpte mig att förstå.

Genom att Gud sände den här killen i mitt liv blev jag verkligen övertygad om att jag skulle bli nunna. Utan denna förälskelse skulle jag aldrig ha blivit lika säker som jag nu blev i min kallelse och övertygelse om vad Gud verkligen vill med mitt liv.

Efter en tid förlovade han sig och jag blev glad för hans skull. Precis som Paulus säger: kärleken är inte självisk. Vi ska inte bli rädda när vi blir kära i någon. Gud har skapat oss med förmågan att känna så här inom oss.

Älskar du inte Gud kan du heller inte känna sann kärlek till människorna. Vi måste be mycket om att Gud ska hjälpa oss i livet med de val vi måste göra. Vi behöver inte ljuga om våra känslor, eftersom kärlek och förälskelse är något verkligt i våra liv. ❀

Text: Basma Yousif OP

SUCKENS IDOLAFFISCH!

Ordet "idol" betyder ungefär "avbild" på grekiska – bilder och figurer av gudar som man tillbad. Vårt samhälle är fullt av idoler – saker, idéer eller personer som tillbeds som om de vore gud. Men det finns en sann "idol", den sanna avbilden av Gud, och det är Jesus Kristus, som är "sann Gud och sann människa".

På nästa uppslag hittar du en grym affisch att sätta upp på rummet, i skåpet på skolan, i församlingens ungdomsrum eller ute på stan. Bilden är en kommentar till Barack Obamas kampanj, där presidentkandidaten framställdes som mänsklighetens hopp. **Vad och vem hoppas du på?**

FOR
O
T

Dansläger!

Helgen 13 – 15 mars hölls ett kroatiskt folkdans- och trosfördjupningsläger på stiftsgården Marielund utanför Stockholm. Sammanlagt kom över 60 deltagare från olika delar av Sverige.

Det blev mycket dans, sång och glädje med ackompanjemang från en tolvmannaorkester. Utöver detta hade vi en "fråga prästen"-stund med msgr. Stjepan Biletic och f. Ilija, bland annat på temat "vad innebär fastan?", samt en "fråga systemen"-stund på temat kärlek med sr. Basma Yousif OP, SUKs stifts ungdomssyster.

Under helgen bildades även en ny nationell grupp: SKK – Sveriges kroatiska katoliker. Vi ansöker nu om att bli nationell grupp inom SUK, och hoppas på ett fantastiskt samarbete både mellan de kroatiska lokalföreningarna och med SUK i stort! ❀

Text & bild: Valida Fendic

VISA UPP ER!

Vi vill att lokalföreningarna skall synas mer i Sucken! Skriv och berätta om er ungdomsgrupp, ta några schyssta bilder och berätta kort vad ni brukar hitta på! Ge tips och förslag på hur man håller igång en grupp på bästa sätt! Till sucken@suk.se

Originaltitel: Henry Poole is here.

År: 2008

Regi: Mark Pellington

Med: Luke Wilson, Radha Mitchell, Adriana Barraza m fl.

Finns att hyra på DVD

Annorlunda film om tro

Henry Poole är en sur och bitter man utan framtidshopp som flyttar in i ett hus med renoveringsbehov. Där spenderar han dagarna med att dricka sprit och tänka dystra tankar. Han säger till alla att han inte tänker stanna så länge i huset. Grannarna tänker nog att han ska flytta vidare, men Henry verkar snarare invänta döden. Det här låter ju inte som början på en bra film precis. Men det är det.

Henrys granne Esperanza försöker på alla sätt få Henry att gilla henne och livet. Det visar sig vara lättare sagt än gjort. Här krävs ett mirakel.

Esperanza upptäcker en fläck som liknar Jesus på Henrys husvägg, och blir alldeles betagen. Henry försöker övertyga henne att det bara är en fuktskada, men ryktet sprider sig snabbt. Sedan börjar miraklerna ske. Henry gör allt för att värja sig från att tro, men som en av per-

sonerna säger i filmen: "Det blir svårare och svårare va?"

Det här är en underbar film, absolut inte lätt men lågmält hoppfull. Mirakel kan ske, och till synes hopplösa liv och situationer kan faktiskt förändras.

Karaktärerna i filmen kanske inte alltid är riktigt realistiska, och storyn kunde kanske vara lite mindre "typiskt amerikansk". Det är dock ingenting som stör helheten om man gillar filmen, och det gör jag.

Det här är en film som faktiskt försöker ge ett positivt budskap och den hymlar inte med det. Någon påstod att filmen förmodligen var sponsrad av Katolska Kyrkan. Det är den nog inte, men den känns frisk och lite oväntad. Vi är inte så bortskämda med sådana filmer! ❀

Text: Åsa Hulthén

Årets stiftsungsdomsdag går av stapeln **4 – 6 september i Vadstena**, samtidigt som den stora stiftsvallfärden. Temat är **"Vi har satt vårt hopp till den levande Guden"**.

Som vanligt blir det ett tillfälle att bättre lära känna varandra och vår tro. Dessutom skall vi fira att **SUK fyller 75!** Mer info kommer på hemsidan. **www.suk.se**

En helg om katolsk tro och liv **21 – 24 maj**
Hos **Mariadöttrarna i Omberg** utanför Vadstena
med stiftsungsdomspräst Broder Johan Lindén OP
och Ulf Jonsson SJ!

Mer info och anmälan kommer på **www.suk.se**

PADRE PIO

Kärlekens och smärtans man

Francesco Forgione föddes i byn Pietrelcina i södra Italien den 25 maj 1887. Familjen var fattig på materiella ting men rik på kärlek till Gud. Pojken var ovanligt from och älskade att gå till kyrkan både morgon och kväll för att be. Han såg och talade med inte bara sin skyddsängel utan också Jesus och Maria, vid fem års ålder. Detta berättade han aldrig för någon eftersom han trodde att alla gjorde det.

Redan som femåring gav Francesco sitt liv åt Gud. I en vision av den lidande Kristus frågade Francesco vem som satt dit taggarna, Jesus svarade att det är människors synder. Pojken sade då att han ville hjälpa Jesus att bära korset och att han ville lida med honom. Jesus välsignade Francesco och tog emot erbjudandet. Gossen växte upp, blev så småningom kapucinmunk och fick namnet Padre Pio av Pietrelcina.

Mässa i timmar

Firandet av den heliga mässan var det mest centrala för Padre Pio. Människor från hela världen kom till klosterkyrkan för att närvara när han firade mässan. Många vittnade om att de aldrig varit med om något liknande. Mässan kunde firas i flera timmar och allt talade om hur intensivt Pio älskade Kristus.

Padre Pio skrev i ett brev till sin själsörjare: "Mitt hjärta och hela mitt inre är genomsyrat av flammor från en oändlig eld. Tillsammans med den intensiva

smärta de orsakar upplever min själ en outhärlig sötna som får mig att brinna av kärlek till Gud."

Padre Pio mottog stigmata och led i femtio år med Kristi fem sår på händer, fötter och i sidan. Han var ett levande bevis på att Gud existerar och delar våra lidanden. Trots allt det vackra som hände kring Padre Pio fanns det de som inte trodde.

"När kritiska röster höjdes och påpekade att han fått sina sår efter allt för mycket mediterande över Jesus stigmata svarade han vasst: 'Gå ut på fälten och titta ordentligt på en tjur. Koncentrera er så mycket ni kan och se sedan efter om ni börjar få horn.'"

Bikten viktig

Padre Pios liv handlade bara om att föra människor till Jesus. Bikten var oerhört viktig för honom, eftersom den ger framsteg i det andliga livet. Han kunde sitta upp till nitton timmar om dygnet i biktstolen. Eftersom bikten bereder plats för Guds nåd sade Pio ofta: "En atom av nåd är mera värd än hela det skapade universum".

Padre Pio hade nådegåvan att kunna läsa människornas innersta. Många berättar att Pio kunde vara hård i biktstolen.

Han kunde smälla igen luckan med några hårda ord när någon inte var uppriktig, eller inte ville omvända sig utan kom med bortförklaringar. Andra var bara nyfikna på Padre Pio. De som mötte hans hårda sida blev först arga. Men många kom tillbaks

I Italien är Padre Pio det ojämförligt mest populära helgonet idag, inte minst i de södra delarna, hans gamla hemtrakter. Denna gipsfigur är köpt i Neapel. Bild: Kristoffer M

efter att ha reflekterat över sina synder och bad uppriktigt om förlåtelse. Pio tog då emot dem med stor glädje, som en fader tar emot sitt förlorade barn.

Alltid lydig

Med åren kom det kritik från olika håll, även från Kyrkans ledning. Padre Pio förbjöds en tid att höra bikt och fira mässa på alla uppståndelse som rädde kring honom och klostret. Detta var en stor smärta för Padre Pio, men han var alltid beredd att lyda Kyrkan och sina överordnade i allt.

Padre Pio var och är en levande väckarklocka. Genom att reflektera över hur mycket han älskade Gud kan man se över sin egen relation till Gud. Vad är viktigast i livet? Älskar jag Gud? Hur lever jag mitt liv? Följer jag Guds vilja?

När man läser om all den nåd som Gud gav genom Padre Pio förstå man att Guds plan för människan är större än vad vi tror. Eftersom Padre Pio öppnade sitt hjärta för Gud och gjorde hans vilja genom att följa honom i medgången och motgången växte han

mer och mer in i Guds kärlek.

Det är inte alltid lätt att följa Gud i motgången. Men jag tror att om vi alltid har medgång, riskerar vi att glömma vem som gett oss allt och då kan högmodet smyga sig in i våra liv. Och är det inte så att när vi själva har upplevt problem, då kan vi också lättare känna sympati för andra. Så kan motgången ändå med Guds hjälp vändas till något gott. Allt som hänt i ditt förflutna kan alltså med Guds nåd forma dig till den Gud vill att du skall vara, om du bara överlämnar ditt liv åt Gud.

Din kallelse

Vi är lemmar i Kristi kropp. Även du har en unik kallelse som ingen annan kan göra bättre än du. Därför är alla människor, födda som ofödda, betydelsefulla inför Gud.

Bikten är ett viktigt sakrament som man kanske inte tänker på så ofta. Efter att ha läst om Padre Pio tänker jag annorlunda om bikten. Det kan kännas jobbigt att biktas, men det är värt det med tanke på vilken stor gåva vår himmelske fader vill ge oss.

Vi borde glädjas åt att vara älskade av en Gud som vill skämma bort oss så med sin kärlek. Hans barmhärtighet tar aldrig slut och den är öppen för alla, vem du än är, vad du än har gjort. ❀

Text: Rahel Gebray

Källa: *Padre Pio. Genomborrat av guds kärlek*. Författare: Ylva-Kristina Sjöblom. ISBN: 91-86428-84-5.

Padre Pio av Pietrelcina 1887 – 1968

Helgonförklarades 16 juni 2002

Grundade ett sjukhus för fattiga i San Giovanni Rotondo, där han bodde från 1916 till sin död.

Stigmatiserades 20 september 1918.

Startade bönegrupper som spridits över hela världen, även i Sverige.

Var redan under sin livstid känd för otaliga mirakler, helanden och dylikt.

Helige Pios kropp finns att beskåda i San Giovanni Rotondo till och med september i år.

Om den »Katolska Aktionen».

Varje medlem av den Katolska aktionen, som är i stånd att fälla ett omdöme, betraktar människorna och tingen, ja, hela världshistorien med Jesu Kristi ögon. Därmed vinner han öfver mångt och mycket en helt annan och vida rikligare uppfattning än den som blott med världens ögon ser offentlighetens livsyftningar och deras grundval.

Ärkebiskop Gröber, Freiburg.

På detta sätt skolen i visa er såsom nya människor i en ny tid. Genom ett oklanderligt kristligt leverne och en glad be-känneelse skolen i vittna om den tro som lever i eder. Icke vore den en ny människa i Kristus, vilkens leverne vore i olag; och vår heliga sak må vara hur god som helst: den skulle lida myc- ket, om dåliga människor skulle försvara den. Ur kyrko- historiens alla århundraden ljuder klagan öfver att många väl bära Kristi namn, men vandra såsom stender till Kristi kors. Därför måste du vara ett ljus för dina medmänniskor framför allt genom hela ditt leverne.

Men du måste också vara ett ljus för din omgivning genom din tros glada bekänneelse. Det må vara, att denna bekänneelse ibland fordrar en mans mod, den där icke blyges för Evangelium. Men slutligen har världen blott aktning för oss då vi uppträda såsom modiga bekännare.

Biskop Sproll, Rottenburg.

Sveriges Katolska Ungdoms- förbund.

Flera av Stockholms präster samt kända ledare för ungdoms- föreningarna därstädes hade torsdagen den 22 mars samlats för att ta ställning till det förslag, som kommittén inlämnat. Det kan först som sist påpekas att det vilade spänning — ungdom- lig entusiasm — och icke minst ansvar öfver förhandlingarna. En av kommitténs ledamöter hälsade de närvarande väl- komna och redogjorde i korta drag för ändamålet med samman- trädet. — Det betonades bl. a. att ungdomen av i dag ställes in- för helt andra realiteter i det dagliga livet än förr, den måste kämpa mot upplösande tendenser i samhället, som sätter det kristna livsidealet på de hårdaste prov. Det tillåtes ingen slöhet eller passivitet, den kristna ungdomen måste slå vakt omkring sina ideal eller också mista dem. — Detta gäller icke minst vår

katolska ungdom. Därför har det behovet vuxit fram att ung- domen måste sluta sig samman — den vill ledas, men den vill också själv kämpa för sina ideal — den känner att enhet ger styrka.

För envar står det klart att vår ungdoms framtid är vår Kyrkas. Ungdomsarbetet måste därför redan nu organiseras och ledas mot ett bestämt mål. Föreningslivet, som ger den bästa grunden till ordnat ungdomsarbete, måste därför anbe- fallas. I föreningar skapas enhet, ett gott kamratskap, entusiasm för tron och ideella livsvärden, där kan också ungdomens natur- liga behov efter nöjen och förströelser ledas in i sunda banor vid sidan om ett andligt fostrande. Vad som hos oss är en svä- righet är den isolering som ungdomsföreningarna leva i. De- na ej den kontakt med varandra, som är nödvändig för att ung- domsarbetet skall nå ett gott resultat. Ett annat problem är också den avskildhet vari enskilda katolska ungdomar leva. Det synes därför vara nödvändigt att en organisering av ung- domsarbetet kommer till stånd i vårt land. Detta sker lämp- ligast genom ett riksförbund. — Talaren uppläste sedan kom- mitténs förslag till stadgar, vilka efter en del ändringar fick följande utseende:

Stadgar för Sveriges Katolska Ungdomsförbund:

Par. 1. a) S. K. U. är det förbund, som omfattar katolska manliga och kvinnliga ungdomsföreningar i hela Sverige.
b) Katolska ungdomar i Sverige, som ej äro medlemmar i någon katolsk ungdomsförening, äga även rätt att inträda i för- bundet.

c) Med katolsk ungdom avses alla, som fyllt 15 men ej 37 år.
Par. 2. a) S. K. U. har till ändamål att på alla sätt uppmuntra och stödja katolska ungdomsföreningars arbete, dock utan att inkräkta på dessas inre angelägenheter, samt dessutom söka och upprätthålla kontakt med all katolsk ungdom i Sverige.
b) S. K. U. har även till uppgift att arbeta i "den katolska aktionen".

Par. 3. a) S. K. U:s ledning, som väljes på ett år och godkän- nes av H. H. Biskopen, skall bestå av sex medlemmar, tre herrar och tre damer, nämligen: ordförande, vice ordförande, sekre- terare, vice sekreterare, skattmästare och arbetschef, och ha sitt säte i Stockholm; samt dessutom två ledamöter från lands- orten, vilka ej nödvändigtvis behöva närvara vid de ordinarie sammanträdena.

b) Till ledamot av S. K. U:s ledning kan väljas varje svensk medborgare, som kan närvara vid enligt stadgarna fastställda sammanträden.

Gamla Unga Katoliker

I år firar Sveriges Unga Katoliker 75 år! I arkivet hittade vi detta gamla, gamla nummer av "Konungens Hird" från 1934 (den tidens Sucken). Där kunde man läsa om att det nationella ungdomsförbundet bildats, samt taga del av nämnda förbunds stadgar. Som bonus får vi läsa om missionsarbetet ute i världen.

- 54
- e) För att fattade beslut inom ledningen skola äga giltighet fordras två tredjedelars majoritet.
- d) Ordinarie sammanträden avhållas varannan månad och dessutom skall förbundsledningen omedelbart sammankallas när så påfordras.
- Par. 4. I ledningen skall dessutom finnas en präses som utses av H. H. Biskopen.
- Par. 5. a) Årsmöte hålles under första hälften av januari månad, å vilket val av förbundsledning sker och förslag till arbetsprogram godkännes.
- b) Vid årsmötet äger varje medlem rösträtt personligen eller genom fullmakt.
- c) Ledningen skall en månad före årsmötet tillställa samtliga medlemmar dagordning för årsmötet och förslag till arbetsprogram för det kommande året på det att medlem må inkomma med yttrande.
- d) Vid alla besluts fattande på årsmötet fordras enkel majoritet.
- Par. 6. S. K. U. utser en katolsk ungdomstidning till sitt officiella organ, dock utan någon ekonomisk ansvarighet från förbundets sida.
- Par. 7. Varje förening, ansluten till S. K. U., erlägger för varje medlem som grundavgift 25 öre per år. Afgiften för enskilda medlemmar är kr. 2:— per år. Ledningen äger dock rätt att befria från avgift i enskilda fall.
- Par. 8. a) Hedersledamotkap vinnes efter hand av varje överårig medlem av S. K. U. som erlägger en minimiavgift av kr. 2:— per år.
- b) Ledning kan även kalla till hedersledamot sådan katolik, som på ett eller annat sätt gagnat Sveriges katolska ungdom.
- Par. 9. Till ändring av dessa stadgar fordras två tredjedels röstövervikt vid årsmötet.
- (Forts.)

Ett mödosamt arbetsfält.

Vid sin återkomst från Europa, den 17 januari, blev den Apostoliske Präfekten för Ho-lung-kiangprovinsen i Mandschuriet, Mgr. Imhof, mördad av banditer. I november 1924 hade Mgr. Imhof såsom ung, 25-årig missionär kommit till Kina. Efter att ha lärt sig språket, kom han 1926 till Ho-lung-kiang, för att i början av 1932 bli utnämnd till Präfekt för detta missionsområde. Det var ett mödosamt arbetsfält han därmed fick att bearbeta. Mandschuriet har ju de sista åren hemsökt av de

55

förfärligaste prövningar. Översvämmningar förstörde en stor del städer och byar, farsoter mejade bort otaliga människoliv. Sen blev det krig! Ho-lung-kiang blev skådeplatsen för oupphörliga strider. Så snart den kinesiska fronten bragts i oordning, visade sig litet varstans större grupper av strättrövare, som under föregivande att de ville "rädda fäderneslandet", mördande och plundrande genomtågade hela landet.

Några utdrag ur brev, skrivna från detta område år 1933 av missionärerna, må ge en liten föreställning om allt detta elände.

Från Chaochow skriver prästen: "Dag och natt har befolkningen kämpat mot den framträngande floden. Men förgäves. Staden förstördes fullständigt. Missionären hopsamlade på en flotte allt värdefullt, framför allt ur kapellet, och med tårar i ögonen måste han lämna stationen, medan bostaden och kapellet rasade ned."

Från Soubeetai: "Inga pengar mer, ingen bostad, ingen mat, inga kläder", skriver missionären. "Hela stationen har blivit utjämnad med jorden."

Från Paichouan: "Vi ha rikligt tillfälle att tänka på döden, varje dag, t. o. m. varje timme! Än är det banditer som tränga in i gården, än är det en bomb som exploderar i närheten, så att fönsterrutorna darrar; sen ser man några kanonkulor som flyga över taket och nästan vidröra det. Och när man tror att allt är över och man åter kan andas lugnt, så stå plötsligen soldater framför en med sina strättrövarna ha gjort här är helt enkelt fruktansvärt. Tre fjärdedelar av staden ha plundrats.

Från Goen-naen: "Det som strättrövarna ha gjort här är helt enkelt fruktansvärt. Tre fjärdedelar av staden ha plundrats. Hundratals vagnar behövdes för att köra bort det hopsamlade bytet."

Från Sangschen: "Det var ohyggligt! Även kyrkan har fullkomligen plundrats. Och alla dessa nesliga missdåd! Rastlöst ha banditerna 'arbetat' dag och natt."

Från Yungchotun: "Omkring trettio bomber, som två flygplan kastade ned, exploderade alldeles i närheten av kyrkan. Fyra döda. Nästan allt är förstört."

Trots alla dessa prövningar härda missionärerna ut på den plats Gud ställt dem. De bygga nya kyrkor, nya kapell, nya skolor i stället för dem, som blivit förstörda. En ny Apostolisk Präfekt skall snart bli utnämnd att efterträda den dödade Mgr. Imhof. Det gäller ju att utföra det stora uppdraget, Herren givit sina apostlar och genom dem sin Kyrka. Uppdraget skall utföras, även om det kostar offer. Men missionärerna skola icke vara ensamma att bära dessa offer! Hjälp dem genom dina böner, ditt intresse, för att på så sätt göra din insats i det stora missionsarbetet!

Fotbollsturnering!

För andra året i rad anordnar MJUK – Mellansveriges Jovialiska Unga Katoliker – en fotbollsturnering, denna gång i Örebro den 9 maj. Alla SUKs lokalföreningar, regioner och församlingar är inbjudna att anmäla sina lag till turneringen.

Förra årets turnering blev en succé, och omskrevs bl a i tidningen Dagen. Detta är ett härligt sätt att lära känna varandra, få lite motion och slå ett slag mot sekulariseringen i samhället!

- Endast ett lag från varje lokalförening får delta
- Max 10 spelare per lag. Minst 1 tjej på plan. Åldersgräns: 15 år och uppåt
- 500:-/lag. Först när avgiften är betald räknas lagmedlemmarna som registrerade
- Sista anmälningdagen är 10 april, efter det tas INGA anmälningar emot

Frågor? Kontakta Gabriella på: gabriella@suk.se eller 070 – 499 84 09

9 maj
i Örebro!

Tillsammans för Jesus

Jesusmanifestationen hölls för första gången 2008 och blev en dundersuccé. Över 20 000 människor från olika samfund och delar av Sverige samlades i Jesu namn mitt i Stockholm.

Nu är det dags igen, och med din hjälp blir vi ännu fler denna gång. Manifestationen börjar med åtta mindre samlingar runt om i Stockholm. På Mynttorget i gamla stan ansvarar Katolska Kyrkan för programmet, och biskop Anders är en av de medverkande. Detta program pågår från 11.00 – 14.00.

Därefter tågar alla till Kungsträdgården, där det hålls en gemensam bönegudstjänst. Även här är biskop Anders en av huvudtalarna.

På kvällen hålls en samling för alla katolska ungdomar, i S:ta Eugenia kyrka vid Kungsträdgården. Vi avslutar denna stora och unika dag med bön, sång, mat och gemenskap.

Jesusmanifestationen

2 maj i Stockholm

Samling på Mynttorget i gamla stan **11.00**

Ekumenisk gudstjänst i Kungsträdgården **15.00**

Samling **för alla katolska ungdomar** i S:ta Eugenia kyrka (Kungsträdgården) – mat, sång & bön i Taizé-anda, samtal mm. **18.00 – 21.00**

Anmäl er till denna samling senast **26 april**, till: sucken@suk.se

PÅ GÅNG I REGIONERNA

SUKs-S

17 – 19 april: Juniorläger, 9-12 år

Anmälan och mer info: Piroska Bakran tel. 040 - 138470
piroska.bakran@pub.malmo.se, senast 6/4. **Kostnad:** 150:-
Arr: Vår Frälsares Församling och SUK's-S

30 april – 3 maj: Cykelläger på Bornholm, 13-18 år.

Anmälan senast 23/3 till Diakon Björn Håkonsson
Tel. 046 – 18 89 00, eller: diakonenspost@speedmail.se
Kostnad: 300:- Arr: SUK's-S och St.a Maria folkhögskola

14-20 juni: Barnläger, 7-12 år

Anmälan tidigast 1 april till Piroska Bakran
Tel: 040 - 138470, piroska.bakran@pub.malmo.se
Först till kvarn! Katoliker och SUK's-S medlemmar prioriteras.
Kostnad: 1500:- för första barnet, 1000:- för andra osv.
Arr. SUK's-S

Kontakt: Barn- och ungdomskonsulent Erika Wickenberg
Mejl: erika.wickenberg@suk.se

KESÖ

1 maj (datum ej satt): Konfirmandresa till Göteborg och Liseberg

13 – 17 juni: Barnläger i Karlsby

Kontakt: Kim Gonzalez, kim@suk.se
eller ungdomskonsulent Valida Fendic: valida@suk.se

DUNK

Konfirmandläger 21-24 maj.

För mer info, kontakta:

Kristoffer Johansson: offe_johansson@hotmail.com
eller Lukasz Kupczak på lagjurist@yahoo.se

Kontakt: offe_johansson@hotmail.com, eller valida@suk.se

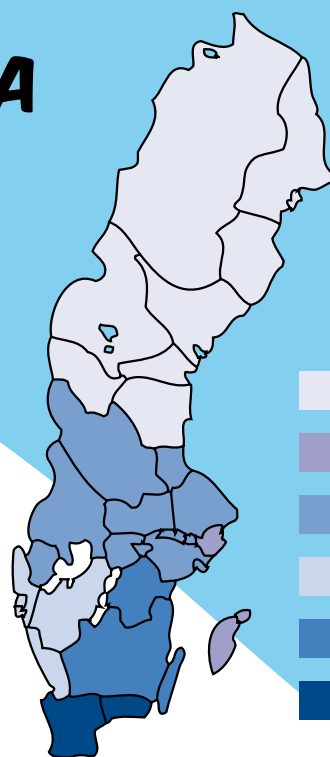
PUKIS

Polska Unga Katoliker i Sverige

24 – 26 april: Läger med årsmöte, Östgötagården

Kontakt: Ordförande Maria Bialobrzaska

Mejl: maria@pukis.org

- DUNK
De Unga Norrländska Katolikerna
- SLUK
Stockholms Läns Unga Katoliker
- MJUK
Mellansveriges Jovialiska Unga Katoliker
- SUK Väst
- KESÖ
Katolska Eminenta Samarbetet i Öst
- SUKs-S
SUKs Sydregion

SLUK

9 maj: Fotbollsturnering i samarbete med MJUK

Ungdomsmässa planeras, datum ej satt

SUK Väst

Barnläger i början av juni, datum ej satt.

Kontakt: Barn- och ungdomskonsulent Erika Wickenberg
Mejl: erika.wickenberg@suk.se

MJUK

25 april: Stor körfestival i Eskilstuna med kaldeiska körer från hela landet

9 maj: Fotbollsturnering i Örebro (se föregående sida)

Kontakt: gabriella@suk.se, eller Valida@suk.se

Geez Rite

Eritreanska och Etiopiska Katolska Ungdomsföreningen

Kontakt: Asfaha Kidanemariam

Mejl: asfaha.kidane@katolskakyrkan.se

Tel: 0739 – 52 09 75

Mer info kommer på www.suk.se!

Vissa körsbärsträd blommar redan i februari.

Ett offrånkomligt inslag i universitetsslivet: nomikai, "dricko-möte". Jag höll mig till Pepsi och te.

Jūshi, skolebarnens julspel, före

Färdiglagad mizumame bjud på middag

Traditionellt firande av "Bli Vuxen-dagen", med bankning av "mochi" – riskakor.

"Mitto-boru" på Ikea. Känns lite som att komma hem.

EN SVENSK I JAPAN

Gustav Ahlman om livet som utbytesstudent långt hemifrån.

En dag i advent föreslog en av prästerna att jag skulle bjuda in någon av mina japanska vänner till julnattens mässa. "Kom ihåg att du är missionär i Japan!", uppmanade han på knagglig engelska. Jag bestämde mig för att bjuda in en klasskamrat, och han var oväntat positiv till att följa med. Faktum är att japaner i allmänhet har väldigt svårt att säga "nej" till inbjudningar. Prästens förslag var att bjuda in vänner till kyrkan åtminstone en gång, och sedan låta Guds nåd sköta resten.

När jag nu tillbringar ett år i ett land med bara en procent kristna, känns det naturligt att försöka ta till vara på varje tillfälle att vittna om min tro. Att kristendomen är så okänd i Japan kan på ett sätt göra det lättare att vittna. Man möts av större nyfikenhet än i Sverige. De flesta japaner tillhör buddhismen eller ursprungsreligionen shinto, och det finns en allmän öppenhet för det övernaturliga. Det är lite som när Paulus kom till Athen och såg att folk var mycket "noga med religiösa ting" och att de tillbad "en okänd gud" (Apg 17:22-23).

Efter jultässon sade min kamrat att det var första gången han fått höra julevangeliet. Än en gång blev jag påmind om Paulus ord, denna gång från Rom 10:14. "Hur skall de kunna tro på det som de inte har hört? Hur skall de kunna höra utan att någon förkunnar?" Men för att förkunnelsen inte ska framstå som påtryckande gäller det att hitta tillfällen att vittna på ett naturligt sätt. Ibland kan bara ens sätt att leva som kristen ge upphov till andliga samtal, exempelvis att göra korstecknet när man ber bordsbön eller avstå från att dricka sig berusad på fester.

När det under julfesten med universitetets fågelskådarklubb framgick att jag var kristen så försökte en av mina kamrater härma mig när jag gjorde korstecknet, och tyckte att det var "kakko ii" ("coolt"). Och när vi under en skidresa på fettisdagen åt lunch på en restaurang så blev det ett naturligt tillfälle att berätta lite om fastan. Mina kamrater lyssnade storögt, delvis för att de först trodde att 40 dagars fasta innebar att inte äta någonting alls!

Givetvis gör svårigheterna med språket att det inte alltid är så lätt att berätta om sin tro. Men det bästa sättet att vittna är nog ofta att helt enkelt försöka vara en bra kamrat och sprida Guds kärlek till alla man möter. Som den helige Franciskus sade: "Predika alltid, och använd ord om det behövs." ✿

Text & bild: Gustav Ahlman
Japanbloggen: gahlman.blogspot.com

Bussbråk

En kvinna kliver på bussen med sin sju månaders baby. Busschauffören tittar på dem och utbrister: "det var den fulaste unge jag någonsin sett!"

Kvinnan sätter sig längst bak. Rasande vänder hon sig till mannen som sitter bredvid: "Chauffören förolämpade mig just å det grövsta! Jag känner mig så kränt!"

"Gå fram och säg till honom på skarpen" säger mannen, och tillägger: "Gå du, jag håller apan åt dig så länge".

Plussad

Lille Tommy har dåliga betyg, så hans mamma skickar honom till den katolska skolan, där hon hoppas att han lär sig lite disciplin. När Tommy kommer hem med toppbetyg i matte utropar mamman förvånat: "Tommy, hur gick det här till?!"

"Jo", säger Tommy, "Jag förstod att de menade allvar när jag såg snubben som de spikat upp på ett plustecken".

Lögn

Prästen förklarar för konfirmanderna: "Nästa vecka skall vi tala om lögnen – en mycket allvarlig synd. Jag vill att ni förbereder er genom att läsa och meditera över Markusevangeliets sjuttonde kapitel".

Veckan därpå frågar prästen: "Hur många av er har läst i Markus 17?" Nästan alla räcker upp händerna. Prästen ler: "Markusevangeliet har bara 16 kapitel – så, nu skall vi tala om synden att ljuga..."

Vi skall alla den vägen vandra

Två norska jägare går genom skogen, när den ene plötsligt faller ihop. Han slutar andas, och rör sig inte ur fläcken. Den andre plockar fram mobilen och ringer larmcentralen. Han ropar till telefonisten: "Min vän är död! Vad skall jag ta mig till?!"

Telefonisten försöker lugna mannen och säger: "Ta det bara lugnt, jag skall hjälpa dig. Först och främst måste vi vara säkra på att han verkligen är död".

Ett skott hörs i andra änden, sedan jägarens röst igen:

"Okej, och nu då?"

Två andra män är ute på golfbanan en vacker lördag. Den ene skall just chippa sin boll upp på greenen, när han får syn på en begravningsprocession på vägen intill banan. Han hejdar sig mitt i swingen, tar av sig kepsen och böjer huvudet i bön.

Hans vän säger efter en stund: "Wow, det var det mest omtänksamma och rörande jag sett på länge – du är verkligen en fin man."

Mannen svarar: "Ja, vi var trots allt gifta i trettiofem år."

Avsändare:

SUK

BOX 4007

102 61 Stockholm

STÖD SUK BLI MEDLEM!

SUK har knåpat ihop en ny hemsida, fylld med information, nyheter och smarta funktioner.

Bäst av allt är att du kan bli medlem snabbt, lätt och helt gratis!

SUK behöver fler medlemmar. Vi är nämligen beroende av statsbidraget, som grundas på antalet registrerade medlemmar. Tidningen Sucken ges ut tack vare detta bidrag.

Att vara ung och medlem i Katolska Kyrkan ger inte automatiskt medlemskap i SUK! Du måste registrera dig hos oss!

Gå in på www.suk.se och bli medlem för 2009!

Medlemskapet ger dig förmåner, som t ex medlemstidningen Sucken. Dock bestämmer du själv hur ditt engagemang skall se ut, och är inte förpliktigad till något! Läs mer på hemsidan.